

Motion till riksdagen

1987/88:L609

av Ingegerd Elm (s)

om uppräknig av skadeståndslivräntor

Med anledning av lagutskottets betänkande LU 1979/80:29 gav riksdagen regeringen till känna att ställningen för livräntetagare med maximerad värdesäkringsnivå borde utredas.

Försäkringsinspektionen fick regeringens uppdrag att göra utredningen. Inspektionens förslag låg till grund för försäkringsbolagens överenskommelse 1983. Överenskommelsen innebar en uppräknig till en högre nivå än vad som följer av författningarna på området. Överenskommelsen gällde bl. a.: "Slutligt fastställd livränta som utges enligt lagen (1929:77) om trafikförsäkring å motorfordon eller annan försäkring mot ansvar i följd av trafik med motorfordon som avses i 2 § nämnda lag eller enligt trafikskadelagen (1975:1410), (i samtliga fall) under förutsättning att den händelse som föranlett livräntan inträffat efter utgången av år 1973."

Genom detta åtagande har trafikskadades livräntor räknats upp med en högre procentandel än den lagstadgade de år basbeloppet höjts mer än 5 %. Därmed har det ansetts att värdesäkringen av skadeståndslivräntorna fått en tillfredsställande utformning vid hög inflation.

Ändring får dock i princip endast ske sådana år då basbeloppet har höjts mer än 5 %. Denna spärregel medför att de år inflationen är så låg att basbeloppet inte ökar med 5 % ändras ej livräntorna. Dock får sådan basbeloppshöjning användas som ett "tillgodohavande" vid prövning av livräntebeloppet kommande år. Detta gäller livräntor på grund av skadefall som inträffat såväl före som efter lagändringen 1973.

Den beskrivna spärren får liksom maximeringsregeln ekonomiska konsekvenser för dem som uppbär skadeståndslivräntor. Ett exempel: Den 1 januari 1983 var basbeloppet 19 400 kr. och den 1 januari 1984 höjdes det till 20 300 kr. Höjningen motsvarade 4,64 % och därför ändrades inte livräntebeloppet under 1984. Den prisutveckling, som resulterade i en basbeloppshöjning mycket nära 5 %, fick bäras av de skadelidande under ett års tid.

Det är rimligt att skadeståndslivräntorna ger samma kompensation för kostnadsökningarna som arbetsskadelivräntorna, vilka omräknas vid förändring av basbeloppet. Spärregeln som kräver en basbeloppshöjning om 5 % bör därför omprövas.

Hemställan

Mot. 1987/88
L609

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av en översyn av reglerna för uppräknings- och skadeståndslivräntor.

Stockholm den 21 januari 1988

Ingegerd Elm (s)